Dumitru Preda - „România și Antanta 1916-1917”

Col. (r) Lector. univ. dr. Tiberiu Tănase (https://www.art-emis.ro/col.-r-lector.-univ.-dr.-tiberiu-tanase/)

Cronică (/cronica/) 17 Februarie 2019

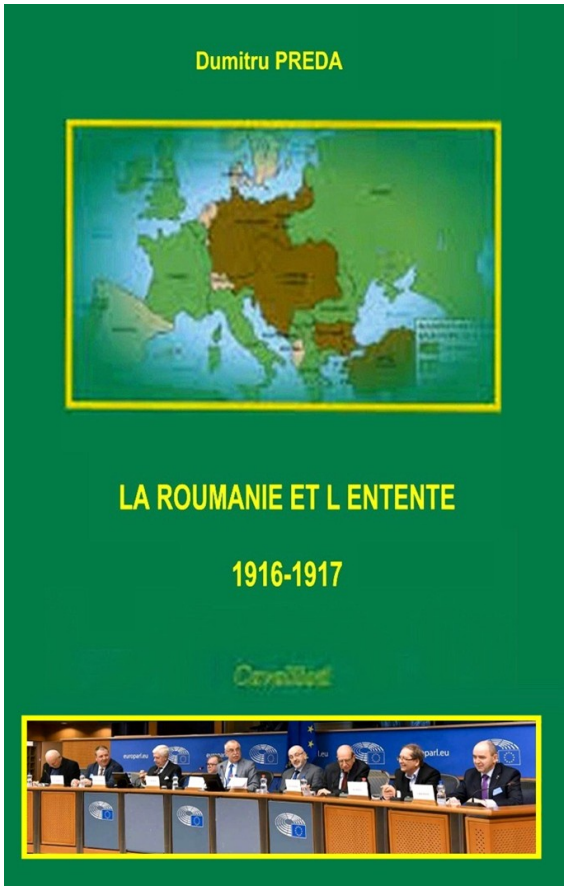

(/images/stories/cronica/cronica-de-carte/Dumitru_Preda-Romania_si8_Antanta_2.jpg)

Cartea este dedicată marelui om politic Ion I.C. Brătianu, fiind prezentate în toată complexitatea lor, evenimente care au marcat istoria României din perioada 1916- 1917.

Autorul prezintă negocierile care au evoluat în relaţiile externe ale României cu partenerii săi din Antanta, concretizate prin Tratatul de Alianţă și Convenţia Militară din 4/17 august 1916, încheiate la București. Cartea este structurată în trei capitole: Preliminarii, România și Aliaţii în timpul campaniei anului 1916 și România și Aliaţii în timpul campaniei anului 1917 (până la marile bătălii de la Mărăști, Mărășești și Oituz).

În prima parte a capitolului preliminar - România se decide să intre in război - sunt prezentate negocierile României cu reprezentanţii Antantei, în special cu Franța și Rusia. Ion I.C. Brătianu nu dorea să cedeze în faţa presiunilor de la Paris sau Petrograd, chiar dacă negocierile mergeau mai greu iar statul român era ameninţat cu blocarea transportului de armament, muniţii și alte materiale de război. România, nu dorea să se amestece în diferendele dintre marile puteri, ci dorea să intre în război numai contra Austro-Ungariei, dovedind că luptă doar pentru drepturile românilor din Transilvania, nedorind să atace Bulgaria. Totuși, informaţiile primite printr-o telegramă cifrată de la atașatul militar Rudeanu confirmau că Bulgaria va ataca România, iar condiţiile intrării ţării noastre în război însemnau o luptă deschisă pe două fronturi - spre Nord și spre Sud.

În cea de-a doua parte a capitolului preliminar, intitulată Ultimele negocieri- Semnarea acordurilor cu Antanta (4/17 august1916), sunt prezentate ultimele serii de negocieri, mai ales cu Rusia, care într-un final transmite o telegramă la Paris (scrisă chiar de Țarul Nicolae al II-lea) prin care spune că va semna convenția dintre Brătianu și reprezentanții aliați. Astfel ,în august 1916, la București, au fost finalizate negocierile dintre România și Antanta, prin care națiunea română se angaja să intre în război alături de Antanta. Prin urmare, în capitolul preliminar autorul prezintă o serie de mărturii istorice cu privire la negocierile și intrarea României în război, aspecte ce confirmă rolul important avut de Franța în evoluția evenimentelor.

În capitolul următor, intitulat „România și Aliaţii în timpul campaniei anului 1916”, autorul face o amplă analiză a evenimentelor care au loc în această perioadă pe baza documentelor politico-diplomatice și militare. În prima parte a celui de-al doilea capitol intitulată „În primele săptămâni de război”, autorul relatează situația dificilă prin care trecea România la începutul intrării sale în război din cauza aliaților săi care nu respectau convenția militară, armata română fiind obligată să susțină singură mai multe fronturi unde în mod normal trebuiau sa aibă ajutorul Rusiei. Parisul a făcut presiuni asupra Petrogradului pentru a susține frontul românesc și astfel lucrurile s-au mai calmat. În partea a doua a capitolului al doilea - „Actiune și indecizie, consecință și reținere: relațiile română-aliatii din octombrie până în decembrie 1916” - sunt prezentate adevăratele înfrângeri și victorii din această perioadă, evidențiind încă o dată relația dificilă dintre România și Rusia, complexitatea acestei campanii din 1916 precum și interesele aliaţilor.

În ultimul capitol al cărtii - România și Aliaţii în timpul campaniei anului 1917 (până la marile bătălii de la Mărăști, Mărășești și Oituz) - sunt prezente, în prima parte rezultatele obtinute de armata română în campania din 1916, ce au avut un impact dramatic asupra ţării noastre, pierzând mai mult de 2/3 din teritoriul național, chiar regiuni cu importante resurse (petrol și cereale). Deși după această grea perioadă, rușii au subestimat revenirea armatei române, aliații francezi, englezi dar și alții au susținut-o. Astfel, în urma vizitei în România, ministrului francez Albert Thomas a spus: „marea mea surpriză a călătoriei a fost reconstrucția armatei române. Este o veritabilă înviere, de-a dreptul impresionantă”.

La finalul lucrării, autorul amintește demersurile constante și pe multiple planuri întreprinse de Guvernul Brătianu în primăvara anului 1917 pentru a da un curs pozitiv și eficient raporturilor sale cu aliaţii, prin care să fie asigurată menţinerea frontului român, a individualităţii și suveranităţii statului. În vara aceluiași an, generalul francez Henri M. Berthelot afirmă: *„tot efortul depus pentru armata română, în acest moment, constituie cel mai bun sprijin pe care l-am putut acorda întregului front oriental”.*

De asemenea, autorul subliniază faptul că succesele armatei române înregistrate la Mărășești, Mărăști și Oituz vor reprezenta o reconsiderare substanţială a rolului și locului României în ansamblul Antantei.

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★ Thank You!

© 2019 ART-EMIS

^